

ಕೊಂಬೆಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ವಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತವೆ. ಕಾವೇರಿ ನದಿಯ ಭೀಮೇಶ್ವರಿ ಮತ್ತು ಗಾಳಿಬೋರೆಗಳಿಗೆ ಮೀನು ಶಿಕಾರಿಗೆ ಹೋದವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮುದ್ದಾದ ಅಳಿಲು ಕಂಡೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ.

ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ, ರಾಮನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಕುದಿಯುವ ನೀರು ಒದಗಿಸಲು 9000 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವ ಜಲಾಶಯದಿಂದ ಕಾವೇರಿ ವನ್ಯಜೀವಿ ಅಭಯಾರಣ್ಯದ 3181 ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಅರಣ್ಯ, 1870 ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಕಾದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು 200 ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಕಂದಾಯ ಭೂಮಿ, ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು 5051 ಹೆಕ್ಟೇರ್‌ನಷ್ಟು ಅರಣ್ಯ ಮುಳುಗಡೆಯಾಗಿ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ನೆಲೆ ನಿಂತ ಅಳಿಲುಗಳಿಗೆ ಆವಾಸ ಕಲ್ಪಿಸಿರುವ ಒಂದು ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಮರಗಳು ಮುಳುಗಲಿವೆ. ಅಭಯಾರಣ್ಯದ ನಟ್ಟ ನಡುವೆ ಜಲಾಶಯ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಶೇ. 63ರಷ್ಟು ಅರಣ್ಯ ಮುಳುಗಲಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ, ಅಳಿಲುಗಳ ಜೊತೆ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸಸ್ಯಪ್ರಭೇದ ಮತ್ತು ಚಿರತೆ, ಆನೆ, ಜಿಂಕೆ, ಕಾಟಿ, ಹನಿ ಬ್ಯಾಡ್ಜರ್ (ಜೇನು ಕರಡಿ), ನೀರುನಾಯಿ, ಹುಲಿ, ಮಗ್ಗೂರ ವೊಸಳೆ, ಭಾರತದ ಮಣ್ಣಾಮೆ, ಅಳಿವಿನಂಚಿಗೆ ಸರಿದಿರುವ ಹಡ್ಡುಮೀನು, ಕಡವೆ, ಕಿತ್ತಳೆರೆಕ್ಕೆಯ ಮಹಶೀರ್ ಮೀನುಗಳ ಸುಭದ್ರ ಆವಾಸವೂ ನಾಶವಾಗಲಿದೆ.

ಆರ್ಕಾವತಿ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿ ನದಿಗಳ ಸಂಗಮದಿಂದ ಮೂರು ಕಿ.ಮೀ ದೂರದ ನದಿಯ ಕೆಳ ಹರಿವಿನ ಒಂಟಿಗೊಂಡ್ಲುವಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಲಾಗುವ ಆಣೆಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ 67.16 ಟಿಎಂಸಿ ನೀರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ 4.75 ಟಿಎಂಸಿ ನೀರನ್ನು ಕುದಿಯಲು ನೀಡಿ, ವಾರ್ಷಿಕ 400 ಮೆಗಾವಾಟ್ಸ್ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಗುರಿ ಹೊಂದಲಾಗಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಶ್ರೀಘ್ನವಾಗಿ 'ಕ್ಲಿಯರ್‌ನ್ಸ್' ನೀಡಿ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಪರಿಸರ ಇಲಾಖೆಗೆ ಪತ್ರಬರೆದು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಒತ್ತಡ ಹೇರುತ್ತಿದೆ.

ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವ ಜಲಾಶಯದಿಂದ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹರಿಯುವ ಕಾವೇರಿ ನೀರಿನ ಪ್ರಮಾಣ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಗಾದೆ ತೆಗೆದಿರುವ ತಮಿಳುನಾಡು, ಪ್ರಧಾನಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು 'ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಜಲಾಶಯ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಬಾರದು' ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದೆ. ಆಣೆಕಟ್ಟಿನ ಕುರಿತು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೇಸು ಹಾಕಿರುವ ತಮಿಳುನಾಡು, ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಜಲಾಶಯ ಕಟ್ಟಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ಕಾವೇರಿ ನ್ಯಾಯ

ಮಂಡಳಿ ಮತ್ತು ನೀರು ಹಂಚಿಕೆಯ ಹಿಂದಿನ ಎಲ್ಲ ತೀರ್ಪುಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದಿದೆ. ಎರಡೂ ರಾಜ್ಯಗಳು ನೀರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುತ್ತಿಗಾಗಿ ಕಿತ್ತಾಟ ನಡೆಸಿವೆಯೋ ಹೊರತು ಯೋಜನೆಯಿಂದಾಗಿ ಎಂದಿಗೂ ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಅಸಮತೋಲನ ತಲೆದೋರುತ್ತದೆಂಬ ಕಿಂಚಿತ್ ಯೋಚನೆಯೂ ಇಲ್ಲ.

ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಸಿಗದಂತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನೀರಿನ ದಾಹ ಇಂದು ನಿನ್ನೆಯದಲ್ಲ.

ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಲೀನಗೊಂಡು ತನ್ನೆಲ್ಲ ತ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನೂ ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತದೆ. ನಿತ್ಯ 5 ದಶಲಕ್ಷ ಲೀಟರಿನಷ್ಟು ಕಲುಷಿತ ನೀರು ವ್ಯಷಭಾವತಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಅದರ ನೂರು ಮಿಲಿಲೀಟರಿನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ತ್ಯಾಜ್ಯದ ಕೋಲಿಫಾರ್ಮ್ ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯದ ಪ್ರಮಾಣ 1400 MPNನಷ್ಟಿದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಲಿನ ನೀರನ್ನು ನೂರು ಕಿ.ಮೀ ದೂರದಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ತಂದು ಇಲ್ಲಿನವರ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಡಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ಸರಿ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಪರಿಸರ ಹೋರಾಟಗಾರರು

ಬೇಕಾದ ನೀರನ್ನು ಹೊರಗಿನಿಂದಲೇ ತರಬೇಕಿಲ್ಲ. ಇರುವ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿ, ಈಗ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ನೀರು ಸರಬರಾಜು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಸೋರಿಕೆ ಮತ್ತು ಅನಧಿಕೃತ ಸಂಪರ್ಕಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿದರೆ ಮತ್ತು ಬಳಸಿದ ನೀರನ್ನು ರೀಸೈಕಲ್ ಮಾಡಿದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ದಾಹ ತೀರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಪರಿಸರವಾದಿಗಳ ಸಲಹೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ನೀರುಣಿಸಲು ಎತ್ತಿನಹೊಳೆ ಮತ್ತು ಕಾವೇರಿ 5ನೇ ಹಂತದ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಯ ಅಗತ್ಯವಾದರೂ ಏನು? ಅಲ್ಲದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ತ್ಯಾಜ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಒಡಲೊಳಗೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಷಭಾವತಿ ನದಿ, ನಂದಿಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಹರಿಯುವ ಆರ್ಕಾವತಿಯನ್ನು 'ಕೂಡ್ಲು'ವಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಕೊನೆಗೆ ಸಂಗಮದ ಬಳಿ

ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಿದ್ದರೆ ಕಾನೂನು ಹೋರಾಟಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ರಸ್ತೆ ಅಗಲೀಕರಣ, ಫ್ಲೈಓವರ್ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಮರಗಳ ಹನನವಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ಬೀದಿಗಳಿಗಿದ್ದು ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವ ಬೆಂಗಳೂರಿಗರು, ಶಾಶ್ವತ ಪರಿಸರ ನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿರುವ ಮೇಕೆದಾಟಿನ ಜಲಾಶಯದ ಕುರಿತು ಒಂದೇ ಒಂದು ತಕರಾರು ತೆಗೆಯದಿರುವುದು ಸೋಜಿಗದ ಸಂಗತಿ. ಮಹಾನಗರದ ಬಕಾಸುರ ಬಯಕೆಯ ಮುಂದೆ, ಪರಿಸರ ನಾಶ ಹಾಗೂ ಅಳಿಲುಗಳ ಆವಾಸಸ್ಥಾನ ನಾಶವಾಗುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವ ಸಾವಧಾನವನ್ನು ನಾಗರಿಕ ಪ್ರಪಂಚ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಸಮಾಜ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತಿದೆ ಅಲ್ಲವೆ?

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in